

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 22.10.2020
COM(2020) 666 final

2020/0301 (NLE)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

**om fastställande av fiskemöjligheterna för unionsfiskefartyg med avseende på vissa
djuphavsbestånd för 2021 och 2022**

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

1.1. Motiv och syfte med förslaget

1.1.1. Allmän bakgrund

I EU regleras fisket efter djuphavsarter sedan 2003 genom att det fastställs totala tillåtna fångstmängder (TAC) per art och område och genom att det fastställs maximal fiskekapacitet i Nordostatlanten. För 2019 och 2020 fastställdes de totala tillåtna fångstmängderna för vissa djuphavsarter genom rådets förordning (EU) 2018/2025 om fastställande av fiskemöjligheterna för unionsfiskefartyg med avseende på vissa djuphavsbestånd för 2019 och 2020¹.

Unionen har exklusiv befogenhet att fastställa och fördela fiskemöjligheter. Skyldigheterna i samband med ett hållbart nyttjande av levande akvatiska resurser fastställs i artikel 2 i förordning (EU) nr 1380/2013. I artikel 2.2 i den förordningen anges att försiktighetsansatsen ska tillämpas i fiskeriförvaltningen (enligt definitionen i artikel 4.1.8) och att målet för den gemensamma fiskeripolitiken är att återställa och bevara en maximal hållbar avkastning (MSY). I artikel 16.4 i förordningen fastställs vidare att fiskemöjligheterna måste fastställas i enlighet med de mål som anges i artikel 2.2.

Förordningen omfattar emellertid också fiskemöjligheter som härrör från multi- eller bilaterala samråd om fiske. Resultaten från samråden genomförs genom intern fördelning av fiskemöjligheterna mellan medlemsstaterna på grundval av principen om relativ stabilitet.

Den övergångsperiod som fastställs i avtalet om Förenade kungarikets utträde ur EU löper ut vid 2020 års slut, eftersom Förenade kungariket har meddelat att landet inte har något intresse av en ytterligare förlängning. För de bestånd för vilka kommissionen måste samråda med Förenade kungariket om kvotandelar för fiskemöjligheterna för 2021 och 2022 anges därför ”pm” (pro memoria) i avvaktan på resultatet av de pågående förhandlingarna om samarbetet om dessa bestånd, inbegripet fiskemöjligheter, kvotandelar och tillträde till Förenade kungarikets vatten.

För andra gemensamma bestånd eller fiskemöjligheter som utbyts med tredjeländer, finns siffrorna ännu inte tillgängliga, eftersom samråden med de berörda tredjeländerna ännu inte avslutats. När dessa samråd har avslutats kommer förslaget att kompletteras med icke-officiella dokument.

Fiskemöjligheterna avseende djuphavsarter bör dessutom fastställas i överensstämmelse med internationella avtal, bland annat Förenta nationernas avtal om bevarande och förvaltning av gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånd från 1995 (nedan kallat *FN:s avtal om fiskbestånd från 1995*). Det är i synnerhet viktigt att tillämpa försiktighetsprincipen när informationen är osäker, otillförlitlig eller otillräcklig. Enligt artikel 6.2 i FN:s avtal om fiskbestånd från 1995 får inte bristen på riktig vetenskaplig information användas som förevändning för att skjuta upp eller underlåta att vidta åtgärder för bevarande eller förvaltning. De föreslagna TAC:erna följer FAO:s (Förenta nationernas livsmedels- och jordbruksorganisation) internationella riktlinjer för förvaltning av djuphavsfiske i det fria havet från 2008, vilka bekräftats genom flera efterföljande resolutioner i FN:s

¹ Rådets förordning (EU) 2018/2025 av den 17 december 2018 om fastställande av fiskemöjligheterna för unionsfiskefartyg med avseende på vissa djuphavsbestånd för 2019 och 2020 (EUT L 325, 20.12.2018, s. 7).

generalförsamling (resolution nr 61/105, 2007, resolution nr 64/72, 2009 och den senaste resolutionen 70/235, 2015).

1.1.2. Landningsskyldigheten som infördes genom förordning (EU) nr 1380/2013

Den landningsskyldighet som fastställs genom grundförordningen för den gemensamma fiskeripolitiken har genomförts stegvis under perioden 2015–2019. Från och med den 1 januari 2019 gäller landningsskyldigheten för alla bestånd som omfattas av fångstbegränsningar. Vissa undantag från den landningsskyldighet som fastställs i grundförordningen kan vara tillämpliga. På grundval av de gemensamma rekommendationerna från medlemsstaterna har kommissionen antagit delegerade förordningar om specifika utkastplaner, som tillåter begränsade utkast på grundval av undantag av mindre betydelse eller undantag grundade på hög överlevnadsgrad.

I och med införandet av landningsskyldigheten måste de föreslagna fiskemöjligheterna, i enlighet med artikel 16.2 i förordning (EU) nr 1380/2013, återspegla ändringen från landad mängd till fångad mängd, med beaktande av att utkast inte längre är tillåtet. Detta görs på grundval av de vetenskapliga råden avseende fiskbestånden när det gäller sådana fisken som avses i artikel 15.1 i grundförordningen för den gemensamma fiskeripolitiken. Fiskemöjligheterna bör också fastställas i enlighet med andra relevanta bestämmelser, närmare bestämt artikel 16.1 (principen om relativ stabilitet) och artikel 16.4 (som hänvisar till målen för den gemensamma fiskeripolitiken och de regler som anges i de fleråriga planerna).

Med hänsyn till att landningsskyldigheten tillämpas fullt ut föreslår kommissionen därför TAC:er grundade på fångstråd i stället för som tidigare på landningsråd. De föreslagna unionskvoterna tar hänsyn till det faktum att vissa begränsade utkast grundade på fastställda undantag kommer att förekomma och att dessa kvantiteter således inte kommer att landas och räknas av från kvoterna. Dessa kvantiteter dras därför av från unionskvoterna.

1.1.3. Gällande bestämmelser

De gällande bestämmelserna på det område som förslaget avser fastställs i rådets förordning (EU) 2018/2025 och är tillämpliga till och med den 31 december 2020. Särskilda villkor för fiske efter djuphavsbestånd i Nordostatlanten fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/2336.

Förvaltningsplanen för västliga vatten (förordning (EU) 2019/472), som avser vissa av de bestånd som omfattas av denna förordning, är tillämplig på följande bestånd:

- Skoläst i Ices-delområdena 6, 7 och 5b.
- Dolfisk i Ices-delområdena 1, 2, 4, 6–8, 10 och 14 samt i Ices-sektionerna 3a, 5a, 5b, 9a och 12b.
- Fläckpagell i Ices-delområde 9.

1.1.4. Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området

De föreslagna åtgärderna är utformade i enlighet med den gemensamma fiskeripolitikens mål och regler och är förenliga med unionens politik när det gäller hållbar utveckling, i synnerhet förordning (EU) 2016/2336 om upprättande av särskilda villkor för fiske efter djuphavsbestånd i Nordostatlanten.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

2.1. • Rättslig grund

Enligt artikel 43.3 i EUF-fördraget ska rådet på förslag av kommissionen besluta om åtgärder ”om fastställande och fördelning av fiskemöjligheter”. Detta förslag är begränsat till fastställande och fördelning av fiskemöjligheter och villkor som är funktionellt knutna till utnyttjandet av fiskemöjligheterna.

I detta förslag fastställs därför, genom en radsförordning, fångstbegränsningar för unionens fiskeflotta med avseende på de kommersiellt viktigaste djuphavsarterna i unionens vatten och i de internationella vattnen i Nordostatlanten, med syftet att uppnå den gemensamma fiskeripolitikens mål att hålla fisket på nivåer som är miljömässigt, ekonomiskt och socialt hållbara. Förslaget avser ett område där unionen har exklusiv befogenhet enligt artikel 3.1 d i EUF-fördraget. Subsidiaritetsprincipen är därför inte tillämplig.

2.2. Proportionalitetsprincipen

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen av följande skäl: Den gemensamma fiskeripolitiken är en gemensam politik. Enligt artikel 43.3 i EUF-fördraget ska rådet besluta om åtgärder om fastställande och fördelning av fiskemöjligheter.

Enligt artikel 16.6 i förordning (EU) nr 1380/2013 får varje medlemsstat själv bestämma hur de fiskemöjligheter som inte omfattas av ett system med överlåtbara fiskenyttjanderätter ska fördelas mellan regioner och aktörer i enlighet med artikel 16.7 och de kriterier som anges i artikel 17. Medlemsstaterna har därmed utrymme att själva besluta vilken social/ekonomisk modell de vill använda för att utnyttja sina fiskemöjligheter.

3. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

3.1. Samråd med berörda parter

Förslaget har utarbetats på grundval av de principer och riktlinjer som anges i kommissionens meddelande *Mot ett mer hållbart fiske i EU: lägesrapport och riktlinjer för 2021*². Inom ramen för det meddelandet genomförde kommissionen ett brett samråd med berörda parter, det civila samhället, medlemsstaterna och allmänheten³.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget får inga nya ekonomiska följder för medlemsstaterna. Rådet antar denna förordning vartannat år och de offentliga och privata medel som behövs för att genomföra den finns redan.

5. ÖVRIGA INSLAG

5.1. Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget

För samtliga bestånd som omfattas av detta förslag är den information som finns inte tillräcklig för att forskarna ska kunna göra en fullständig bedömning av beståndens status, varken i fråga om populationsstorlek eller fiskeridödlighet. Det finns flera orsaker till detta:

² Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och rådet *Mot ett mer hållbart fiske i EU: lägesrapport och riktlinjer för 2021* (COM(2020) 248).

³ https://ec.europa.eu/info/consultations/fishing-opportunities-2021-under-common-fisheries-policy_en

Dessa arter lever ofta mycket länge och växer långsamt, och det gör det extremt svårt att dela in beståndet i ålderskategorier och att bedöma fiskets effekter på beståndet utifrån förändringar i längd- eller åldersstruktur i fångsterna. Frekvensen för rekrytering av ungfisk till bestånden är inte känd. Bestånden har stor utbredning på djup som av praktiska skäl är svåra att undersöka. Då dessa bestånd har mindre kommersiell betydelse finns data från vetenskapliga undersökningar ofta inte tillgängliga eller så omfattar de inte hela utbredningsområdet. Fiskeverksamheten är ibland bara delvis inriktad på dessa arter och en del fisken har endast pågått sedan relativt kort tid tillbaka.

De föreslagna fångstbegränsningarna är förenliga med principerna i ovannämnda meddelande från kommissionen om ett samråd om fiskemöjligheter för 2021. I meddelandet redogörs för kommissionens syn på hur fiskemöjligheterna bör fastställas, och de regler som anges där har följts vid utarbetandet av detta förslag om TAC:er. Förslaget bygger på följande principer:

- Om relevant, har landningsskyldigheten beaktats.
- Om det finns vägledande vetenskapliga råd som bygger på kvalitativa analyser av tillgänglig information (även om denna är ofullständig eller innehåller expertutlåtanden) bör dessa användas som underlag för TAC-beslut. För TAC:er för bestånd som delas med tredjeländer bör ”pm” (pro memoria) anges till dess att det nåtts en överenskommelse om fiskemöjligheterna med de berörda tredjeländerna. Förslaget innehåller tre TAC:er som minskas för 2021 med en förlängning till 2022. En TAC har delegerats till Portugal.
- Med tanke på den dåliga biologiska statusen för bestånden av djuphavshajar bör förbudet upprätthållas.
- Förbudet mot fiske, behållande ombord, omlastning och landning av atlantisk soldatfisk bör fortsätta att gälla. Beståndet är utfiskat och återhämtar sig inte. Ices konstaterar att det inte har förekommit något riktat EU-fiske efter detta bestånd i Nordostatlanten sedan 2010.

5.2. Föreslagna TAC-nivåer och förklaring

När den fleråriga förvaltningsplanen för västliga vatten antogs gjorde kommissionen ett uttalande som innebär att när kommissionen föreslår TAC:er som avviker med mer än 20 % från den tidigare TAC-nivån kommer dessa fall att anges i motiveringen till kommissionens förslag, och vid behov kommer det att anges en förklaring till avvikelserna. Kommissionen har beslutat att ge en sådan översikt över alla TAC:er som ingår i dess förslag.

TAC	Havsområde	Förslag till TAC för 2021	Förslag till TAC för 2022	Föreslagen ändring av TAC:en från 2020	Förklaring
Dolfisk i unionens vatten och internationella vatten i 8, 9 och 10	Biscayabukten, portugisiska vatten, Azorerna	2 113	2 113	– 25 %	Kommissionen föreslår en minskning av TAC:en i linje med det vetenskapliga rådet. Den föreslagna kvantiteten för delområde 10 minskades dock till endast 29 ton i stället för 280 ton såsom Ices rekommenderade för att återspegla nyttjandet under 2019.
Skoläst i 3	Skagerrak och Kattegatt	5	5	– 90 %	Detta är en bifångst-TAC med en rekommendation om nollfångst. Kommissionen föreslår en minskning av bifångstknoten med utgångspunkt i de vetenskapliga råden, eftersom risken för att det skapas en begränsande effekt är mindre än vad som tidigare ansetts.

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om fastställande av fiskemöjligheterna för unionsfiskefartyg med avseende på vissa djuphavsbestånd för 2021 och 2022

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 43.3, med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 43.3 i fördraget ska rådet på förslag av kommissionen besluta om åtgärder om fastställande och fördelning av fiskemöjligheter.
- (2) Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013⁴ krävs det att bevarandeåtgärder antas med beaktande av tillgänglig vetenskaplig, teknisk och ekonomisk rådgivning, i förekommande fall inbegripet rapporter som utarbetats av vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF).
- (3) Det åligger rådet att anta åtgärder om fastställande och fördelning av fiskemöjligheter, inbegripet vissa villkor som är funktionellt knutna till dessa, i förekommande fall. Fiskemöjligheterna bör fördelas mellan medlemsstaterna på ett sådant sätt att varje medlemsstat garanteras relativ stabilitet i fiskeverksamheten för varje bestånd eller fiske samt med beaktande av målen för den gemensamma fiskeripolitiken (GFP) enligt förordning (EU) nr 1380/2013.
- (4) De totala tillåtna fångstmängderna (TAC) bör fastställas på grundval av tillgänglig vetenskaplig rådgivning⁵, med beaktande av biologiska och socioekonomiska aspekter, samtidigt som de olika fiskerinäringarna säkerställs en rättvis behandling, samt mot bakgrund av de synpunkter som framkommer vid samråden med berörda parter, framför allt berörda rådgivande nämnder.
- (5) När det gäller bestånd för vilka det saknas tillräckliga eller tillförlitliga data som kan ligga till grund för storleksuppskattningar, bör förvaltningsåtgärder och TAC-nivåer fastställas i enlighet med den försiktighetsansats i fiskeriförvaltningen som definieras i artikel 4.1.8 i förordning (EU) nr 1380/2013, med beaktande av beståndsspecifika faktorer, framför allt tillgänglig information om utvecklingstrender för bestånden och överväganden med hänsyn till blandfisken.
- (6) Om en TAC för ett visst bestånd tilldelas endast en medlemsstat, bör den berörda medlemsstaten i enlighet med artikel 2.1 i fördraget bemyndigas att fastställa nivån på denna TAC. Det bör säkerställas att den berörda medlemsstaten vid fastställandet av

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 22).

⁵ <http://www.ices.dk/advice/Pages/Latest-Advice.aspx>

den TAC-nivån handlar helt i överensstämmelse med den gemensamma fiskeripolitikens principer och regler.

- (7) För vissa TAC:er finns gemensamma kvoter tillgängliga för medlemsstater som inte tilldelats någon kvot, dvs. ”övriga”. Medlemsstater som har utnyttjat en gemensam kvot kan senare erhålla en egen kvot, t.ex. genom ett utbyte. När medlemsstaterna rapporterar fångster till kommissionen bör de skilja mellan de fångster som ska räknas av från deras egen kvot och de fångster, inom samma TAC, som ska räknas av från den gemensamma kvoten. För att möjliggöra denna åtskillnad bör en separat rapporteringskod införas.
- (8) Genom rådets förordning (EG) nr 847/96⁶ infördes ytterligare villkor för förvaltning av TAC:er med fördelning mellan åren, däribland, genom artiklarna 3 och 4 i den förordningen, bestämmelser om flexibilitet för försiktighets-TAC:er och analytiska TAC:er. Enligt artikel 2 i den förordningen ska rådet, när TAC:erna fastställs, bestämma för vilka bestånd artikel 3 eller 4 i den förordningen inte ska tillämpas, särskilt på grundval av beståndens biologiska tillstånd. Under 2014 infördes genom artikel 15.9 i förordning (EU) nr 1380/2013 en ytterligare mekanism för flexibilitet mellan år för alla bestånd som omfattas av landningsskyldigheten. För att motverka en alltför stor flexibilitet som skulle underminera principen om ett rationellt och ansvarsfullt nyttjande av marina biologiska resurser, förhindra att målen för den gemensamma fiskeripolitiken uppnås och försämra beståndens biologiska tillstånd bör det fastställas att artiklarna 3 och 4 i förordning (EG) nr 847/96 är tillämpliga på analytiska TAC:er endast i de fall då den flexibilitet mellan år som föreskrivs i artikel 15.9 i förordning (EU) nr 1380/2013 inte utnyttjas.
- (9) I enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1380/2013 är landningsskyldigheten fullt tillämplig från och med den 1 januari 2019 och alla arter som omfattas av fångstbegränsningar måste landas. I artikel 16.2 i förordning (EU) nr 1380/2013 föreskrivs att fiskemöjligheter, när landningsskyldigheten för ett fiskbestånd är tillämplig, måste fastställas med beaktande av ändringen från att fiskemöjligheter fastställs för att återspegla landningar till att fiskemöjligheter fastställs för att återspegla fångster. På grundval av de gemensamma rekommendationerna från medlemsstaterna och i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1380/2013 och artikel 13 i förordning (EU) 2019/472, har kommissionen antagit ett antal delegerade förordningar som fastställer närmare bestämmelser för genomförande av landningsskyldigheten i form av specifika utkastplaner.
- (10) Fiskemöjligheterna för bestånd av arter som omfattas av landningsskyldigheten bör fastställas med hänsyn till det faktum att utkast i princip inte längre är tillåtet. Fiskemöjligheterna bör därför baseras på Internationella havsforskningsrådets (Ices) rekommenderade kvantitet för totala fångster (i stället för den rekommenderade kvantiteten för önskade fångster). De kvantiteter som, genom undantag, även fortsättningsvis får kastas överbord då landningsskyldigheten tillämpas bör dras av från den rekommenderade totala fångstkvantiteten.
- (11) Fiskemöjligheterna bör stå i överensstämmelse med internationella avtal och principer, till exempel Förenta nationernas avtal om bevarande och förvaltning av

⁶ Rådets förordning (EG) nr 847/96 av den 6 maj 1996 om att införa ytterligare villkor för förvaltning av totala tillåtna fångstmängder (TAC) och kvoter med fördelning mellan åren (EGT L 115, 9.5.1996, s. 3).

gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånd från 1995⁷, och de detaljerade förvaltningsprinciper som fastställts i FAO:s (Förenta nationernas livsmedels- och jordbruksorganisation) internationella riktlinjer för förvaltning av djuphavsfiske i det fria havet från 2008, enligt vilka ett regleringsorgan bör vara försiktigare när informationen är osäker, otillförlitlig eller otillräcklig. Bristen på riktig vetenskaplig information bör inte användas som förevändning för att skjuta upp eller underlåta att vidta åtgärder för bevarande eller förvaltning.

- (12) Om en TAC för ett visst bestånd tilldelas endast en medlemsstat, bör den berörda medlemsstaten i enlighet med artikel 2.1 i fördraget bemyndigas att fastställa nivån på denna TAC. Det bör säkerställas att den berörda medlemsstaten vid fastställandet av den TAC-nivån handlar helt i överensstämmelse med den gemensamma fiskeripolitikens principer och regler.
- (13) Fångster av fläckpagell tas i Cefac-områden (Cefac, Fiskerikommittén för östra Centralatlanten) och AKFM-områden (AKFM, Allmänna kommissionen för fiske i Medelhavet), som gränsar till Ices-delområde 9. Med hänsyn till att Ices-data för dessa angränsande områden är ofullständiga bör räckvidden för denna TAC fortfarande vara begränsad till Ices-delområde 9.
- (14) Ices rekommenderar nollfångster när det gäller atlantisk soldatfisk till 2024. Det är lämpligt att fiske efter och behållande ombord, omlastning och landning av denna art fortfarande förbjuds, eftersom beståndet är utfiskat och inte återhämtar sig. Ices konstaterar att det inte har förekommit något riktat unionsfiske efter atlantisk soldatfisk i Nordostatlanten sedan 2010.
- (15) Ices rekommenderar att fiskeridödligheten minimeras när det gäller djuphavshajar. Djuphavshajar är arter som lever länge och har låg reproduktionstakt, och de har snabbt blivit föremål för överfiske. När det gäller sådana arter bör fiskemöjligheterna därför fortfarande begränsas helt genom ett allmänt förbud mot fiske efter arterna.
- (16) För att undvika avbrott i fiskeverksamheten och för att trygga försörjningen för unionens fiskare bör denna förordning tillämpas från och med den 1 januari 2021. I syfte att möjliggöra för medlemsstaterna att säkerställa att denna förordning tillämpas i tid bör den träda i kraft omedelbart efter det att den har offentliggjorts.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Innehåll

I denna förordning fastställs för 2021 och 2022 årliga fiskemöjligheter för unionsfiskefartyg avseende fiskbestånd av vissa djuphavsarter i unionens vatten och i vissa andra vatten där det krävs fångstbegränsningar.

Artikel 2

Definitioner

1. I denna förordning ska definitionerna i artikel 4 i förordning (EU) nr 1380/2013 gälla. Dessutom gäller följande definitioner:
 - (a) total tillåten fångstmängd (TAC):

⁷ Avtal om genomförande av de bestämmelser i Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982 som rör bevarande och förvaltning av gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånd (EGT L 189, 3.7.1998, s. 16).

- i) vid fisken som omfattas av de undantag från landningsskyldigheten som anges i artikel 15.4–15.7 i förordning (EU) nr 1380/2013, den kvantitet fisk ur varje bestånd som får landas varje år,
 - ii) vid alla övriga fisken den kvantitet fisk ur varje bestånd som får fångas varje år.
- (b) *kvot*: en andel av TAC:en, som tilldelas unionen eller en medlemsstat.
 - (c) *internationella vatten*: vatten som inte står under någon stats överhöghet eller jurisdiktion.
 - (d) *analytiska bedömningar*: kvantitativa bedömningar av trenderna inom ett visst bestånd baserade på data om biologi och nyttjandegrad för beståndet, som efter vetenskaplig undersökning anses vara av tillräcklig kvalitet för att kunna ge vetenskaplig rådgivning om framtida fångstalternativ.
 - (e) *Ices-områden* (Ices, Internationella havsforskningsrådet): de geografiska områden som definieras i bilaga III till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 218/2009⁸.
 - (f) *Cecaf-områden* (Cecaf, Fiskerikommittén för östra Centralatlanten): de geografiska områden som definieras i bilaga II till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2009⁹.
 - (g) *djuphavshajar*: de arter som förtecknas i del 1 punkt 2 i bilagan till denna förordning.

Artikel 3

TAC:er och fördelning

I bilagan anges TAC:erna för djuphavsarter som fångas av unionsfiskefartyg i unionens vatten eller i vissa andra vatten än unionens vatten och fördelningen av dessa TAC:er mellan medlemsstaterna samt, i förekommande fall, de villkor som är funktionellt knutna till dem.

Artikel 4

TAC:er som ska fastställas av medlemsstaterna

1. TAC:en för dolkfisk i Cecaf-område 34.1.2 ska fastställas av Portugal. Detta bestånd identifieras i bilagan till denna förordning.
2. Den TAC som ska fastställas av Portugal ska
 - (a) vara förenlig med den gemensamma fiskeripolitikens principer och regler, särskilt principen om hållbart nyttjande av beståndet, och
 - (b) ge följande resultat:
 - i) om analytiska bedömningar finns att tillgå, ett nyttjande av beståndet som med största möjliga sannolikhet är förenligt med en maximal hållbar avkastning från och med 2019,

⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 218/2009 av den 11 mars 2009 om avlämnande av statistikuppgifter om nominell fångst från medlemsstater som bedriver fiske i Nordatlantens östra del (EUT L 87, 31.3.2009, s. 70).

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2009 av den 11 mars 2009 om avlämnande av statistikuppgifter om nominell fångst från medlemsstater som bedriver fiske i vissa andra områden än dem i Nordatlanten (EUT L 87, 31.3.2009, s. 1).

- ii) om analytiska bedömningar inte finns att tillgå eller är ofullständiga, ett nyttjande av beståndet som är förenligt med försiktighetsansatsen i fiskeriförvaltningen.
3. Senast den 15 mars varje år ska Portugal lämna följande information till kommissionen:
- (a) Den antagna TAC:en.
 - (b) De data som samlats in och bedömts av Portugal, på vilka den antagna TAC:en grundar sig.
 - (c) Närmare uppgifter om hur den antagna TAC:en är förenlig med punkt 2.

Artikel 5

Särskilda bestämmelser om fördelningen av fiskemöjligheter

1. Fördelningen mellan medlemsstaterna av fiskemöjligheterna enligt denna förordning ska inte påverka
- (a) utbyten enligt artikel 16.8 i förordning (EU) nr 1380/2013,
 - (b) reduceringar och omfördelningar enligt artikel 37 i rådets förordning (EG) nr 1224/2009¹⁰,
 - (c) omfördelningar enligt artikel 12.7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2403¹¹,
 - (d) ytterligare landningar som är tillåtna enligt artikel 3 i förordning (EG) nr 847/96 och artikel 15.9 i förordning (EU) nr 1380/2013,
 - (e) kvantiteter som hålls inne i enlighet med artikel 4 i förordning (EG) nr 847/96 och artikel 15.9 i förordning (EU) nr 1380/2013,
 - (f) avdrag enligt artiklarna 105, 106 och 107 i förordning (EG) nr 1224/2009.
2. Bestånd som omfattas av en försiktighets-TAC eller analytisk TAC identifieras i bilagan till denna förordning.
3. Om inget annat anges i bilagan till denna förordning, ska artikel 3 i förordning (EG) nr 847/96 tillämpas på bestånd som omfattas av försiktighets-TAC:er, medan artiklarna 3.2, 3.3 och 4 i den förordningen ska tillämpas på bestånd som omfattas av analytiska TAC:er.
4. Artiklarna 3 och 4 i förordning (EG) nr 847/96 ska inte tillämpas om en medlemsstat utnyttjar den flexibilitet mellan år som föreskrivs i artikel 15.9 i förordning (EU) nr 1380/2013.

¹⁰ Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i unionen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, om ändring av förordningarna (EG) nr 847/96, (EG) nr 2371/2002, (EG) nr 811/2004, (EG) nr 768/2005, (EG) nr 2115/2005, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007, (EG) nr 676/2007, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1300/2008, (EG) nr 1342/2008 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1627/94 och (EG) nr 1966/2006 (EUT L 343, 22.12.2009, s. 1).

¹¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2403 av den 12 december 2017 om hållbar förvaltning av externa fiskeflottor och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1006/2008 (EUT L 347, 28.12.2017, s. 81).

Artikel 6

Villkor för landning av fångster och bifångster

Fångster som inte omfattas av den landningsskyldighet som fastställs i artikel 15 i förordning (EU) nr 1380/2013 ska behållas ombord eller landas endast om de

1. har tagits av fartyg som för en medlemsstats flagg och denna medlemsstat har en kvot som inte är uttömd, eller
2. utgör en del av en unionskvot som inte har fördelats mellan medlemsstaterna med hjälp av kvoter och denna unionskvot inte är uttömd.

Artikel 7

Förbud

Följande ska vara förbjudet för unionsfiskefartyg:

1. Fiske efter atlantisk soldatfisk (*Hoplostethus atlanticus*) i unionens vatten och internationella vatten i Ices-delområdena 1–10, 12 och 14 och behållande ombord, omlastning eller landning av atlantisk soldatfisk som fångats i de delområdena.
2. Fiske efter djuphavshajar i Ices-delområdena 5–9, i unionens vatten och internationella vatten i Ices-delområde 10, i internationella vatten i Ices-delområde 12 och i unionens vatten i Cefac-områdena 34.1.1, 34.1.2 och 34.2 och behållande ombord, omlastning, överföring eller landning av djuphavshajar som fångats i dessa områden.

Artikel 8

Överföring av uppgifter

När medlemsstaterna i enlighet med artiklarna 33 och 34 i förordning (EG) nr 1224/2009 sänder uppgifter till kommissionen om de fångstkvantiteter från varje bestånd som landats, ska de använda de beståndskoder som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 9

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2021.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande